

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/105/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010383
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5920010383.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 5. januára 2021 prejednal sťažnosť podanú H. B., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8Nt/50/2020-322 zo dňa 23.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť H. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 8Nt/50/2020-322 z 23.11.2020 podľa § 299 ods. 1 Tr. por., v spojení s § 73 ods. 1 Tr. zák. uložil H. B., nar. XX.X.XXXX, ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 23.11.2020 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať sťažnosť. H. B. uviedol, že voči vyhlásenému uzneseniu zahlasuje sťažnosť.

Dňa 7.12.2020 súdu prvého stupňa boli prostredníctvom obhajcu doručené písomné dôvody sťažnosti H. B. s nasledovným textom:

„Obvinený s predmetným uznesením nesúhlasí a považuje ho za nezákonné. Obvinený má za to, že nie sú splnené podmienky v zmysle ust. § 73 ods. 1 Trestného zákona pre uloženie ochranného liečenia. Zároveň boli porušené práva obvineného.

Rozhodnutie súdu sa opiera o vypracovaný znalecký posudok č. 171/2020 MUDr. Jany Bullovej. Podľa tohto znaleckého posudku, znalkyňa realizovala znalecké vyšetrenie duševného stavu Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., B. XXX/X, v súčasnosti v ÚnVV a ÚTOS, Hlboká cesta 21, Žilina, stíhaného za prečin Nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom Ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na základe písomného príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Námestove pod sp.zn. 4Tp/13/2020 zo dňa 12.06.2020. Uvedené vyplýva konkrétne zo str. 44 znaleckého posudku.

Podľa tohto, znalecký posudok sa netýka obvineného. Vzhľadom na uvedené, sú tu závažné pochybnosti o ďalšom obsahu znaleckého posudku a či znalecký posudok sa týka v ostatnej časti obvineného, či aj tam nie sú uvedené závery o inej osobe, napr. Y. V.. Máme za to, že takýto posudok nemôže byť podkladom pre uloženie ochranného liečenia. Znalkyňa sa ani nedostavila na predmetné verejné zasadnutie, hoci naň bola riadne predvolaná a predvolanie jej bolo doručené, ani svoju neúčast' neospravedlnila.

Obvinený ďalej namieta obsah znaleckého posudku a jeho závery. Znalkyňa pri vypracovaní posudku nemala k dispozícii ani zdravotnú dokumentáciu. Podľa posudku má obvinený trpieť depresívnou poruchou, na ktorú sa podľa znalkyne liečil v roku 2018. Znalkyňa o tomto nemala žiadnu lekársku správu alebo inú listinu, ktorá by to preukazovala.

Obvinený sa počas vzťahu s poškodenou začal psychiatricky liečiť. Keď sa obvinený a poškodená rozišli, jeho psychický zdravotný stav sa tak zlepšil, že nevyžadoval, aby užíval ďalej antidepresíva ani anxiolytickú liečbu. Kontrola v psychiatrickej ambulancii bola doporučená už len podľa potreby. Uvedené vyplýva z lekárskej správy od psychiatricky MUDr. U. F. zo dňa 26.03.2019, ktorú v prílohe predkladá. Znalkyňa tak došla k nesprávnym záverom.

Obvinený ďalej namieta, že na verejné zasadnutie dňa 23.11.2020, na ktorom mu bolo uložené ústavné liečenie, nebol predvolaný. Bol naň predvedený, aj keď neboli splnené podmienky na predvedenie. Obvinenému nebolo doručené predvolanie na toto verejné zasadnutie. Nebolo to z dôvodu, že by si nepreberal poštu, ale nič mu neprišlo. Do tohto obdobia si preberal poštu, naposledy uznesenie o zastavení trestného stíhania, ktoré prevzal dňa 15.10.2020. Po predvedení na súd sa dozvedel, že je proti nemu podaný návrh na uloženie ochranného liečenia ústavnou formou. Nemohol sa tak pripraviť na toto zasadnutie, aby mohol hájiť svoje práva, predkladať dôkazy. Preto predkladá až teraz spomínanú lekársku správu od MUDr. U. F.. Nebola dodržaná ani 3-dňová lehota na prípravu na verejné zasadnutie. Takisto sa tu dozvedel aj o záveroch znaleckého posudku. On si myslel, že trestné konanie skončilo, však nič nespáchal. Keby bol vinný, určite by spolupracoval a nemal by problém sa k tomu priznať.

Poškodená, jeho bývalá priateľka ho chcela obráť o syna, pretože po rozchode, obvinený podal na súd návrh (súdu doručený dňa 11.1.2019), kde navrhoval, aby ich spoločný syn bol zverený poškodenej, aby súd mu určil povinnosť výživného a žiadal upraviť jeho stretávanie so synom. Okresný súd Ružomberok, sp.zn. 10P/1/2019 zo dňa 28.02.2019 vyhovel návrhu obvineného a upravil aj jeho stretávanie so synom tak, ako je to v tomto rozsudku uvedené.

S týmto nebola spokojná poškodená, ktorá sa odvolala a Krajský súd Žilina, rozsudkom sp.zn. 5CoP/23/2019-224 odvolaniu poškodenej nevyhovel, ale potvrdil prvostupňový rozsudok. V tomto konaní nemal obvinený žiadneho právneho zástupcu a poškodená mala advokátku. Keďže poškodená nechcela, aby sa stretával so synom, podala na neho trestné oznámenie, výsledkom je toto celé nedôvodné trestné konania a zneužíva to, že sa počas ich vzťahu liečil na psychiatrii.

Obvinený sa nedopustil konania, ktoré by malo znaky trestného činu. Zo spisu vyplýva, že počas vzťahu boli medzi obvineným a poškodenou hádky, ktoré viedli k rozchodu. Mali rozdielne názory na výchovu. Poškodená obvinenému vyčítala, že sa psychiatricky lieči. To, že malo dôjsť k skutkom, ktoré sú uvedené v zastavení trestného stíhania, nie je preukázané ničím, iba výpoveďou poškodenej. Aj matka poškodenej vypovedala, že ťažko povedať, ako sa správal ku dcére, že ona s nimi nebola. Že medzi sebou sa vadili tak, že sa dohadovali hlasnejšie, ako keď sa človek rozpráva. Podľa výpovede matky obvineného U. B., bola to poškodená, ktorá sa dokázala dosť často hádať, hlavne keď bola matka obvinená u nich doma, také hádky poškodená vyvolávala a obvinený že by kričal, nadával, tak to nie, on koľkokrát ostal sedieť ticho.

Nebolo preukázané, že čiastkové útoky sa stali. Ak by sa aj stali, nemajú ani takú intenzitu, aby naplnili znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Nebolo preukázané, že by sa obvinený dopustil konania, ktoré poškodená pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťovala ako ťažké prikorie. Obvinený sa mal dopustiť aj útoku, že v presne nezistený deň mesiaca október alebo november 2018 poškodenej vykrikoval, že sa zabije, že mu klamú, že ho ohovárajú a nemajú ho radi. Toto má byť trestný čin spáchaný proti poškodenej? Obvinený, ako sme už uviedli, sa psychiatricky liečil. Keby obvinený začal rozprávať, ako sa k nemu poškodená správala a čo ona jemu rozprávala, však on sa kvôli nej psychiatricky liečil a až keď odišiel od nej, sa jeho stav zlepšil, ako je uvedené v lekárskej správe.

Chybou obvineného bolo, že sa v trestnom konaní nebránil. On si naivne myslel, že je nemožné, aby toto poškodenej prešlo. Jeho nezáujem prehĺbila aj nemožnosť byť so synom.

Čo sa týka tohto uznesenia súdu alebo aj zastavenia trestného stíhania, tieto sú v časti, či bol spáchaný trestný čin, či má znaky trestného činu, nezdôvodnené a arbitrárne a vôbec nevychádzali pri hodnotení dôkazov zo zásad hodnotenia dôkazov, zásady in dubio pro reo. Ďalej v konaní nebolo preukázané, že by pobyt obvineného na slobode bol nebezpečný pre spoločnosť. Na priamu otázku č. 7, či je pobyt obvineného z psychiatrického hľadiska na slobode nebezpečný pre spoločnosť, znalkyňa v posudku uviedla, že pobyt obvineného predstavuje riziko pre okolie. Takisto ani z iných dôkazov nebezpečnosť nevyplýva, práve naopak.

Obvinený sa nestotožňuje ani s názorom súdu, že nie je podstatné pre rozhodnutie, že od februára 2020 nekontaktoval poškodenú. Poškodenú dlhodobo, t.j. viac ako 10 mesiacov osobne nekontaktuje a od apríla 2020, ako to vyplýva zo správy z OR PZ zo dňa 09.10.2020, ani telefonicky (volania, sms). Preto je tu dôvodný predpoklad, že sa voči poškodenej nedopustí žiadneho protispoločenského správania. Táto skutočnosť je veľmi významná pre posudzovanie správania

obvineného, ktorý poškodenú nevyhľadáva. Proti obvinenému sa v súčasnosti nevedie žiadne trestné stíhanie a ani sa iné nikdy nevedlo. S poškodenou sa stretol len z úradnej povinnosti na Okresnom súde v Ružomberku na pojednávaní, kde sa rozhodovalo o ich spoločnom synovi.

Dôvodmi, pre ktoré má byť uložené ústavné liečenie, je podľa znalkyne negatívny postoj obvineného k ambulantnému liečeniu a zo strachu, že by mal zakázaný styk so synom. Toto nie sú a nemôžu byť dôvody na uloženie ústavného liečenia. V prípade, že by boli splnené podmienky na uloženie ochranného liečenia, čo nie sú, kým obvinenému nebolo nariadené ambulantné liečenie, nemožno robiť záver, že by toto liečenie ambulantnou formou nerešpektoval.

Na základe vyššie uvedeného, nie sú splnené podmienky na uloženie ochranného liečenia. Obvinený navrhuje, aby krajský súd uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8Nt/50/2020-322 zo dňa 23.11.2020 zmenil tak, že návrh na uloženie ochranného liečenia zamietne.“

Dňa 9.12.2020 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie prokurátora k dôvodom sťažnosti H. B. s nasledovným textom:

„V označenej veci v nadväznosti na sťažnosť obvineného H. B., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8Nt/50/2020-322 zo dňa 23.11.2020 uvádzam, že napadnuté uznesenie súdu považujem za správne a zákonné.“

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustnou v súlade s ustanovením § 448 ods. 3 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por., v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť H. B. nie je dôvodná.

Konanie o uložení ochranného liečenia (vrátane zmeny formy ochranného opatrenia) v zmysle Trestného zákona a podľa Trestného poriadku voči osobe, ktorej procesné postavenie obvineného zaniklo v dôsledku zastavenia trestného stíhania pre nepríčetnosť, nerieši otázku viny za trestný čin, ale otázku spáchania činu ináč trestného.

Keďže v ňom nejde o obvineného a vinu za trestný čin, ale sa týka rozhodovania o občianskom práve, lebo možné uloženie ochranného liečenia predstavuje zásah do práva na súkromie, nie sú naň aplikovateľné práva podľa čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale práva týkajúce sa spravodlivého súdneho konania (napr. podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd).

Uloženie ochranného liečenia je z hľadiska práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ústavne akceptovateľné vtedy, ak k nemu dôjde na základe spravodlivého súdneho konania rešpektujúceho zároveň základné náležitosti pre jeho uloženie podľa Trestného zákona.

Nemožno pri tomto konaní opomenúť článok 12 ods. 1 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, podľa ktorého tieto osoby majú kdekoli právo na uznanie svojej osoby ako subjektu práva.

Krajský súd analýzou spisu zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok uznesením č. Pv 190/20/5508-20 z 14.10.2020 zastavila trestné stíhanie obvineného H. B. podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por., ktorý bol trestne stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., lebo obvinený nebol v čase činu pre nepričiteľnosť trestne zodpovedný. Uznesenie prokurátorky nadobudlo právoplatnosť 22.10.2020.

Krajský súd na podklade vlastného prieskumu predloženého vyšetrovacieho spisu zistil z procesne relevantných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že skutok, pre ktorý bolo H. B. vznesené obvinenie, sa stal a vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. S poukazom na závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria za účelom vyšetrovania duševného stavu obvineného, bolo v predmetnej trestnej veci v súlade so zákonom potrebné aplikovať ustanovenie § 23 Tr. zák. a trestné konanie obvineného H. B. zastaviť podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Krajský súd teda zistil, že k riešeniu právne významnej otázky, či H. B. je „páchateľom činu ináč trestného“, bolo v prípravnom konaní vykonané relevantné dokazovanie a pozitívny záver súdu o tom, že H. B. je „páchateľom činu ináč trestného“, je výsledkom vyhodnotenia procesne účinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní pred rozhodnutím prokurátora o zastavení trestného stíhania.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a § 40 ods. 1 písm. d) Tr. zák. alebo ak páchatel činu ináč trestného nie je pre nepričiteľnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva bolo zrejmé, že H. B. trpí a v čase spáchania skutku trpel depresívnou poruchou, na ktorú sa v roku 2018 liečil, a taktiež bola prítomná dekompenzácia disharmonicky štruktúrovanej osobnosti so znakmi emočnej nestability a paranoidity, ako to podrobne v odôvodnení napadnutého uznesenia opísal okresný súd.

Z týchto dôvodov krajský súd totožne ako súd prvého stupňa prijal záver, že postup pri uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou v zmysle § 73 ods. 1 Tr. zák. je v celom rozsahu zákonný a dôvodný. Takýto jednoznačný záver vyplýva, tak ako to už uviedol okresný súd, z výsledkov znaleckého dokazovania. Podstatnou skutočnosťou, odôvodňujúcou uloženie ústavnej formy ochranného liečenia, je existencia už označených duševných porúch. Ambulantná forma liečenia by podľa názoru krajského súdu nespĺnila svoj účel, a to pre závažnosť ochorenia sťažovateľa. V neuvedených podrobnostiach takéhoto tvrdenia krajský súd odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj osvojil.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že ukladá H. B. ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Na tomto mieste nadriadený súd pripomína, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto nadriadený súd v podrobnostiach poukazuje na dostatočne odôvodnené uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré dôvody si v plnom rozsahu osvojuje.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Krajský súd sa nestotožňuje so sťažnostnou námietkou H. B., že neboli splnené podmienky na jeho predvedenie v zmysle § 120 ods. 1 Tr. por. Podľa názoru nadriadeného súdu bol postup okresného súdu pri predvedení menovaného procesne správny. Pri predvolaní H. B. na verejné zasadnutie existovala fikcia doručenia v zmysle § 66 ods. 3 Tr. por., čo vyplýva aj z predloženého spisu. Z obsahu spisového materiálu je možné vyčítať, že predvolanie H. B. na verejné zasadnutie bolo uložené na pošte K. X dňa 13.11.2020 (č.l. 313a), teda menovaný predmetné predvolanie na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie, neprevzal. V čase konania verejného zasadnutia okresný súd disponoval informáciou o sledovaní zásielok Slovenskej pošty na č.l. 313a, teda okresný súd vedel, že H. B.

zásielku, ktorej obsahom bolo aj predvolanie na verejné zasadnutie, neprevzal. Okrem toho je namieste konštatovať aj to, že ani H. B., ani jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí nenamietali postup súdu pri predvedení H. B.. Jedným dychom treba dodať, že H. B. a ani jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí nenamietali ani nedodržanie lehoty na prípravu na verejné zasadnutie. Pre úplnosť veci však krajský súd dodáva, že pri predvedení lehota na prípravu zachovaná byť ani nemusí. Bolo by totiž v rozpore s účelom predvedenia, keby predvádzaná osoba mala vedomosť o tom, že bude predvedená. Za takejto situácie nie je možné u predvedenej osoby zachovať lehotu na prípravu, lebo podstata predvedenia by sa tým kompletne zmarila. Osoby, ktoré nepreberajú zásielky súdu, sa takouto svojou nečinnosťou samy oberajú o možnosť prípravy na verejné zasadnutie. Inštitút predvedenia má svoje miesto v slovenskom trestnom práve procesnom práve kvôli osobám, ktoré ignorovaním úradných zásielok maria plynulý priebeh trestného konania. Takéto osoby sa práva na zachovanie lehoty na prípravu takýmto spôsobom nepriamo vzdávajú a súdy legitímne a plne v súlade s Trestným poriadkom potom môžu využívať tento inštitút a konať tak, že lehota na prípravu u týchto osôb zachovaná nebude. Procesný postup okresného súdu pri predvedení bol správny aj s poukazom na závery znaleckého posudku, podľa ktorého pobyt H. B. na slobode predstavuje riziko pre okolie, ale aj pre samotného H. B.. Okresný súd teda po zistení, že H. B. zásielky nepreberá, správne rozhodol, že ho nechá predviesť, lebo neodôvodnené naťahovanie rozhodovania o uložení ochranného liečenia (ktoré by sa pravdepodobne predĺžilo aj o niekoľko týždňov s pravdepodobne totožným výsledkom) by znamenalo neprímeranú mieru rizika pre spoločnosť a samotného H. B. jeho pobytom na slobode.

Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku, že znalkyňa vypracovala znalecký posudok na Y. V., k tomuto krajský súd len stručne uvádza, že z obsahu znaleckého posudku je zrejmé, že bol vypracovaný na H. B., a že v časti, kde znalkyňa spomína inú osobu, sa nachádzajú zrejmé chyby v písaní. Argumenty H. B. ohľadom spáchaného skutku a argumenty ohľadom toho, že H. B. sa nedopustil skutku pôvodne mu kladeného za vinu vznesením obvinenia, považoval krajský súd za irelevantné, a to preto, že trestné stíhanie bolo právoplatným uznesením prokuratorky zastavené.

Sťažnostné argumenty H. B. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou H. B..

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť H. B. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.